

ἀλλὰ τὰς μετὰ καθαρᾶς καρδίας, τὰς μετὰ βίης ἀνεπιλήπτης. οἱ τοιοῦ-
 τοι αἰεὶ προσιέτωσαν. οἱ ἢ μὴ τοιοῦτοι, μηδὲ ἄπαξ. κρῖμα γὰρ ἑαυ-
 τοῖς λαμβάνουσι, καὶ κατακρῖμα. ὡς περὶ γὰρ ἡ τροφή φύσιν ἔσται θρε-
 πτική, εἰς κακόν εἰς ἐμπέση, πάντα ἀπόλλυσι καὶ διαφθείρει, καὶ
 γίνεται νόσος ἀφορμή. ἔτω δὴ καὶ τὰ τῶν φεγκτῶν μυσηρίων. τραπέζης
 ἀπολαύσεως πνευματικῆς, τραπέζης βασιλικῆς, καὶ πάλιν φύσεως βορ-
 βόρω. τὸ σῶμα μύρω χρίεις, καὶ πάλιν δυσωδίας πληροῖς, μετὰ ἐν-
 αὐτὸν τῆ μεταλήψεως μετέχων, οἷον δεκεῖν σοι πρὸς καθαρισμόν τῶν
 ἁμαρτημάτων τῆ παντὸς χρόνου. καὶ πάλιν ἐβδομάδῳ παρελθούσης,
 ἐκδίδως σαυτὸν τοῖς περὶ σοῦ. εἰπέ δή μοι, εἰς ὑγίαναις εἰς παραρ-
 κόντα ἡμέρας ἀπὸ νόσου μακροῦς, πάλιν σαυτὸν ἐκδῶς τοῖς νοσοπιόις
 ἐκείνοις, ἔχει καὶ τὸν πρὸ τούτου κόπον ἀπώλεσας; εἰ τοίνυν τὰ φυσικὰ
 μεθίσταται, πολλῶν μᾶλλον τὰ πνευματικὰ, ἢ τελείως εἰπεῖν, τὰ τῆς
 προαιρέσεως; καὶ μὴ ὅλη τὸ σῶμα, εἰδὲ τῶν κοινῶν μετέχῃ σιτίων. το-
 σαύτης ἢ δυσωδίας ἔσης ἐν τῇ ψυχῇ, μυσηρίων πολμᾶς κεινωθεῖν;
 εἰπέ μοι, καὶ πῶς τεύξῃ συγγνώμης; φησὶ γὰρ ὁ θεὸς ἀπόστολος·
 ὁ ἐσθίων καὶ πίνων ἀναξίως, ἐνοχῶ ἔσται τῷ σώματι καὶ τῷ αἵματι
 τῷ κυρίῳ. τὰ τῶν ἐστίν, τὰ αὐτῶν δώσῃ δίκην, ὅσῳ ὑποσησονται τιμω-
 ρίαν οἱ σαρρώσαντες τὸ Χρῆστον. καθάπερ γὰρ ἐκεῖνοι οἱ σφαγαῖς ἐνο-
 χοί εἰσι τῷ αἵματι, ἔτω καὶ ἔτσι οἱ ἀναξίως κεινωθήσαντες τῶν μυση-
 ρίων. ὡς περὶ γὰρ ἄντε διαρρήξῃ τις τὴν πορφύριδα τῆ βασιλικῆς, αὐ-
 τε μολυῖται βορβόρω, ὡς ἀπλησίως εἰς τὸν ἐνδύματα αὐτῶν ἐνύβρισε
 βασιλέα. ἔτω δὴ καὶ ἐνταῦθα οἷτε ἀνελόντες τὸ σῶμα τὸ δεσποικόν,
 οἷτε ἀκαθάρτων δεχόμενοι τῆ διανοίας, ὁμοίως ἐμπαροινῶσι τῷ ἐνδύματι
 τῷ βασιλικῷ. διέρρηξαν μὲν οὖν αὐτὸ οἱ ἰσθαῖοι τῷ σαυρῶ, μολυῖται
 ἢ καὶ ὁ ἀκαθάρτος δεχόμενος αὐτὸ, τῆ ψυχῇ. ὡς εἰ καὶ διαφθερα τὰ
 τῆ ἀσθενείας, ἀλλὰ τὰ τῆ ὑβρεως ἴσται. τὰ πολλῶν κατήψατο, τὰ το
 πολ-

πολ-